

DE ROMEINSE GELEERDE AELIANUS

THE ROMAN SCIENTIST AELIAN

De Romeinse geleerde Aelianus leefde in de 2e eeuw na Christus (160-230) en is de auteur van een werk dat, als het in het Nederlands zou zijn verschenen, Over de bijzonderheden van dieren zou kunnen heten. Het bestaat uit zeventien zogenaamde 'boeken', waarin te hooi en te gras allerlei zaken over alle mogelijke dieren staan opgesomd. Aelianus verzamelde dergelijke gegevens van Griekse geleerden, van wie sommigen - zoals de beroemde Aristoteles - persoonlijke observaties hebben verricht in de natuur, observaties waaraan in de loop der tijd allerlei merkwaardige zaken zijn toegevoegd. Ook over slangen heeft Aelianus veel te vertellen. Als het DTP-bureau een bladvulling nodig heeft, zult u in de komende afleveringen telkens een kort stukje over slangen uit Aelianus aantreffen. Voor wie geïnteresseerd is in Aelianus' werk: alle stukjes komen uit 'Aelian, On the characteristics of animals. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971 (I), 1969 (II), 1972 (III).'

Wanneer de moeraal zin heeft om te vrijen, komt ze uit de zee naar het land en zoekt gretig naar een vrijer, en wel een erg slechte vrijer. Want ze gaat dan naar de schuilplaats van een adder en daar vrijen ze. En ze zeggen, dat de adder op zijn beurt vanwege zijn gekmakend verlangen naar een vrijpartij ook naar de zee gaat; en net zoals een losbol met zijn fluit op de deur klopt, zo

The Roman scientist Aelian lived in the second century AD (160-230). He is the author of a book that, had it been published in English, probably would have been titled On the peculiarities of animals. The work consists of seventeen so-called books in which randomly all kinds of facts on many different animals are listed. Aelian collected these facts from Greek scientists of which some, like the famous Aristotle, had recorded personal observations of animals in the wild. Observations to which, over time, many strange notes were added. Also on snakes Aelian had much to say. Now and again you may find a small piece of information on snakes, taken from Aelian, whenever we need a small piece of text to fill a page.

Whenever the Moray is filled with amorous impulses it comes out of the sea on to land seeking eagerly for a mate, and a very evil mate. For it goes to a Viper's den and the pair embrace. And they do say that the male Viper also in its frenzied desire for copulation goes down to the sea, and just as a reveller with his flute knocks at the door, so the Viper also with his hissing summons his loved one, and she emerges. Thus does Nature bring those that dwell far apart together in a mutual desire and to a common bed.

The spine of a dead man, they say, transforms the putrefying marrow into a snake. The brute emerges, and from the gentlest of beings crawls forth the fiercest. Now the

roept de adder met zijn gesis zijn geliefde, en zij komt tevoorschijn. Op die manier brengt Natuur ver van elkaar afstaande elementen vanwege hun gemeenschappelijk verlangen tezamen in een gemeenschappelijk bed.

Aelian, On the characteristics of animals. With an english translation by A.F. Scholfield. In three volumes. Loeb Classical Library. London, 1971, I,50

remains of those that were fine and noble are at rest and their reward is peace, even as the soul also of such men has the rewards which wise men celebrate in their songs. But it is from the spine of evildoers that such evil monsters are begotten even after life. The fact is, the whole story is either a fable, or if it is to be relied upon without further ado, then the corpse of a wicked man receives (so I think) the reward of his ways in becoming the progenitor of a snake.

Aelian, On the characteristics of animals. With an english translation by: A.F. Scholfield. In three volumes Loeb Classical Library. London, 1971, I,51

